ľ		/								//	
	אייינ	/ מוקדש	גיליון				כניסת שבת			שת	פו
	ז דוד	הבֹה''ָר	מספר	Л	ניאת שבו	Ζ'				בוע	ש
п		צברדלי <mark>נ</mark> ג ז"י ש <mark>למה זל</mark> מ		מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	_ו דושים	
ı	עמי הי	ושוש <mark>נה</mark> נו	45	19:59	20:02	20:00	18:55	18:02	18:45		יקי

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

פרשות "אחרי מות" ו"קדושים" בדרך כלל מחוברות והשנה הן נפרדות. כמה מתאימות המילים:"אחרי מות-קדושים!" ליום הזה, יום הזיכרון לשואה ולגבורה. רבי שלמה קרליבך זצ"ל סיפר שאביו של הרבי מנדבורנה היה בהונגריה בשואה. אל יהודי הונגריה הנאצים הגיעו בסוף המלחמה. ההונגרים ימח שמם שיתפו פעולה עם הנאצים ואלפי יהודים הוצאו לכיכר העיר ביום שבת. הם עמדו שם יום שלם בלי אוכל ומים כמעט. הבטיחו להם שהם יישלחו למחנות עבודה אך הם לא האמינו. אביו של הרבי עמד גם הוא שם ואמר לעצמו:שבת קודש היום. מה יש לדבר? הלא אנחנו בידיו של הקב"ה. וכך עמד והתפלל שחרית במשך שעות ואחר כך מוסף. לא היה אוכל אז הוא התפלל מנחה בנחת, מילה במילה. אחר כך סיפר שמעולם לא זכה לתפילות טובות כאלה. אחרי מנחה שר "מזמור לדוד" על בטן ריקה כאילו הוא בסעודה שלישית. במוצ"ש התחילו הטרנספורטים לאושוויץ. באמצע הלילה, כשעמד לעלות לרכבת, פתאום קרא לו אחד הנאצים ואמר לו:דע לך שראיתי אותך עומד בפינה ומתפלל כל היום בעוד כולם מדברים ומתרוצצים. אני רוצה שתדע שכשיהודי מתפלל אלוקים עונה לו. אתה משוחרר. לך לביתך. לא יאומן.. מי יודע מי היה האיש הזה? אולי אליהו הנביא.. מכל מקום עובדה היא שאחד 'מהם' שלח אותו הביתה. אי אפשר להבין את השואה. את ממדי הזוועה. רק להמשיך הלאה את צוואת כל ששת המיליונים הקדושים - להמשיך את עם ישראל, את האמונה בה' ובתורתו ולהמשיך להתפלל כי הנשמה תמיד מתפללת. אוהב אתכם. שבת שלום!

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. **ַכ״ו ניסו:** כט וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָּרִים הָאֵלֶּה וַיָּמַת יְהוֹשֶעַ בִּן נוּן עֶבֶד יְהוַה בֶּן מֵאָה וַעֶשֶׂר שָׁנִים: לַ וַיִּקְבָּרוּ אֹתוֹ בָּגֶבוּל נַחֶלָתוֹ בָּתִמְנַת סֶרַח אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרַיִם מִצְפוֹן לְהַר גַּעֲשׁ:

(שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב)

<u>חַ וַיָּמַת יְהוֹשֻעַ בִּן נוּן עֶבֶד יְהוַה בֶּן מֵאָה וַעֶשֶׂר שַׁנִים: טַ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בִּגְבוּל נַחֶלָתוֹ בְּתִמְנַת חֶרֶס</u> בָּהַר אֶפְרַיִם מִצְּפוֹן לְהַר גַּעַשׁ:

(כנ"ל)

(שופטים ב,ח-ט)

(יהושע כד,כט-ל)

ַכ״ה ניסן: טוַ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיַּשְׁכִּמוּ כַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר וַיָּסֹבּוּ אֶת הָעִיר כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים ַרַק בַּיּוֹם הַהוּא סָבְבוּ אֶת הָעִיר שֶׁבַע פְּעָמִים: <u>טז</u> וַיְהִי בַּפַּעַם הַשְּׁבִיעִית תָּקְעוּ הַכֹּהְנִים בַּשוֹפַרוֹת וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻעַ אֶל הָעַם הָרִיעוּ כִּי נַתַן יְהוָה לָכֶם אֶת הָעִיר: יַזַ וְהַיְתָה הָעִיר חֵכֶם הִיא וְכַל אֲשֶׁר בָּהּ לַיהוָה רַק רָחָב הַזּוֹנָה תִּחְיֶה הִיא וְכָל אֲשֶׁר אִתָּהּ בַּבַּיִת כִּי הֶחְבְּאַתָה אֶת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שָׁלַחָנוּ: יַחַ וְכַק אַתֶּם שִׁמְרוּ מִן הַחֶכֶם כֶּּן תַּחֲרִימוּ וּלְקַחְתֶּם מִן הַחֵכֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל לְחֵכֶם וַעֲכַרְתֶּם אוֹתוֹ: יַט וְכֹל כֶּסֶף וְזָהָב וּכְלֵי נְחֹשֶׁת וּבַרְזֶל קֹדֶשׁ הוּא לַיהוָה אוֹצֵר יְהוָה יַבוֹא: כַ וַיַּרַע הָעָם וַיִּתְקְעוּ בַּשֹּׁפַרוֹת וַיִּהִי כִשְׁמֹעַ הָעָם אֶת קוֹל הַשׁוֹפַר וַיַּרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וַתִּפֹּל הַחוֹמָה תַּחְתֶּיהָ וַיִּעַל הָעָם הָעִירָה אִישׁ נֶגְדּוֹ וַיִּלְכְּדוּ אֶת הָעִיר: <u>כא וַיִּ</u>חְרִימוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּעִיר מֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה מִנַּעַר וְעַד זָקֵן וְעַד שׁוֹר וָשֶׂה וַחֶמוֹר לְפִי חָרֶב: <u>כב</u> וְלִשְׁנַיִּם הָאֲנַשִּׁים ַהַמְרַגְּלִים אֶת הָאָכֶץ אָמַר יְהוֹשֻעַ בֹּאוּ בֵּית הָאִשָּה הַזּוֹנָה וְהוֹצִיאוּ מִשָּׁם אֶת הָאִשָּה וְאֶת כַּל אֲשֶׁר ַלָה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתֶּם לָה: <u>כג</u> וַיַּבֹאוּ הַנְּעַרִים הַמְרַגְּלִים וַיֹּצִיאוּ אֶת רָחַב וְאֶת אָבִיהַ וְאֶת אָמַהּ וְאֶת אַחֶיהָ וְאֶת כַּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֵת כַּל מִשְׁפְּחוֹתֶיהָ הוֹצִיאוּ <u>ויַי</u>ּנִיחוּם מִחוּץ לְמַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל: <u>כד</u> וְהָעִיר שַּׂרְפוּ בָאֵשׁ וְכַל אֲשֶׁר בָּהּ רַק הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב וּכְלֵי הַנְּחֹשֶׁת וְהַבַּרְזֶל נַתְנוּ אוֹצֵר בִּית יְהוַה: <u>כה</u> וְאֶת ָרָחָב הַזּוֹנַה וְאֶת בֵּית אָבִיהָ וְאֶת כַּל אֲשֶׁר לָהּ הֶחֱיָה יְהוֹשֻׁעַ וַתֵּשֶׁב בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי הֶחְבִּיאָה אֶת הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוֹשֶעַ לְרַגֵּל אֶת יְרִיחוֹ: כו וַיִּשְׁבַּע יְהוֹשֶעַ בַּעֵת הַהִיא לֵאמֹר אָרוּר הָאִישׁ לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר יָקוּם וּבָנַה אֶת הָעִיר הַזֹּאת אֶת יְרִיחוֹ בִּבְכֹרוֹ יְיַסְדֶנַּה וּבִצְעִירוֹ יַצִּיב דְּלָתֶיהָ: <u>כז ו</u>ַיָּהִי יְהוָה אֶת יְהוֹשֻעַ וַיְהִי שָׁמְעוֹ בְּכֵל הָאָרֶץ: <u>אַ ו</u>ַיִּמְעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מַעַל בַּחֵרֶם וַיָּקַח עָבָן בֶּן כַּרְמִי בֶן זַבְדִּי בֶן זֶרַח לְמַטֵּה יְהוּדָה מִן הַחֵכֶם וַיִּחַר אַף יְהוָה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

(ע"פ סדר עולם פרק יא ופסוק טו)

ָכ ווּעַן עַכָן אֶת יְהוֹשֶע וַיאמַר אָמְנָה אָנכִי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזאת וָכָזאת עַשִּׂיתִי: כא כתיב ואראה וָאֵרֶא[כ וַיּעַן עַכָּן אֶת יְהוֹשֶע וַיאמַר אָמְנָה אָנכִי חָטָאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכָזאת וְכָזאת עַשִּׂיתִי: כא כתיב ואראה וָאֵרֶא בַשַּׁלָל אַדֶּרֶת שִׁנְעַר אַחַת טוֹבָה וּמָאתַיִם שְׁקַלִים כֶּסֶף וּלְשׁוֹן זַהָב אָחָד חֲמִשִּׁים שְׁקַלִים מִשְׁקַלוֹ וָאֶחְמְדֵם וַאֶקָּחֵם ּוָהַנָּם טְמֻנִים בָּאָרֶץ בְּתוֹךְ הָאָהֶלִי וְהַכֶּסֶף תַּחְתֶּיהָ: (כנ"ל)] (כנ"ל)

א' אייר: כז וַיָּבֹאוּ אֵילְמָה וְשָׁם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מֵים וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחְנוּ שָׁם עַל הַמָּים: (סדר עולם פרק ה, ימות עולם סק"י)

ָטַ וַיִּסְעוּ מִמֶּכָה וַיַּבֹאוּ אֵילִמָה וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִּם וְשִׁבְעִים הְּמָרִים וַיַּחְנוּ שָׁם: (כנ"ל)

אַ וַיִּדַבֵּר יְהֹוָה אֶל מֹשֶה בְּמִדְבַּר סִינֵי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשַׁנִי בַּשָׁנָה הַשַׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶכֶץ מִצְרָיִם לֵאמֹר: בַ שְׁאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנִי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמְסְפֵּר שֵׁמָתֹת כָּל זָכֶר לְגֻלְגְּלֹתָם: גַ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וַמֵעְלָה כָּל יֹצֵא צָבָא בִּישְׁרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְּאֹתָם אַתָּה וְאַהֶּרֹן: דַ וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הוּא: הַ וְאֵלֶּה עְׁנְבִים אֲשָׁרִים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוֹבֵן אֱלִיצוּר בָּן שְׁדֵיאוּר: וַלְשָׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בָּן צוּיִיים הְאָשֶׁר בָּן עַמִּינָדָב: חַ לִישָּׁשׁכֵר נְתַנְאֵל בָּן צוּעָר: טַ לִּזְבוּלָן אֱלִיאָב בָּן חֵלְנִי יִבֹּף לְצָוּ יוֹסֵף לְאֶפְּכִים אֱלִישָׁתַע בָּן עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בָּן פְּדָהצוּר: יִאַ לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בָּן חֵלְי: יַב לְּבָנִי יוֹסֵף לְאֶפְּכִים אֱלִישָׁת בָּן עַמִּישִׁדִּי: יֵג לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בָּן שְּרָבוּי יִם לְנָבְפְתָּלִי אֲחִיעָזֶר בָּן עֵמִישְׁדָי: יֵג לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בָּן שִנְּלִי אָחִיכַע בָּן עֵינְן: טַז אֵלֶה כתִיב קריאי קרוּאֵי הָעַדָה נְשְׁבּוֹת אְבִּחְתם בְּאִבּי יִשְׁבָּת לִי אָחִיכע בָּן עֵינָן: טַז אֵלֶה וְאַבְּים הָאַבֶּים הְאַבֶּל הִם בְּמִילות יִם וְאַבְּיל אָחִיכע בָּן עִינָן: חַיּתְילָדוּ עֵל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמְסִבּּר שֵׁמוֹת יִבְּן בְּעִבּי וִשְׁכָּעלְה בְּמָם בְּמְסְפֵּר שְׁמוֹת וְיִבְּים הְעָּבְי וִשְׁבָּע הְשְׁבָּה לָנִים בְּאָחָד לַחֹדְשׁ הַשְׁנִי וַיִּתְילָדוּ עַל מִשְׁבְּה מְעָבְה שְׁבָּת בְּבּי בְּשְׁמוֹת: יַחַ וְאַבְּרוֹ עֵל מִשְׁבְּה הַבְּיִבְי שְׁבָּים בְּמִיבְר בְּיִבּי וּישְׁבָּע בָּי וִשְׁבְים בְּבִּים בְּבִּשְׁבְּי וַנְעְלָב בְּם בְּיִבְי מִילְבּי בְּי וִישְׁבְבּי וַיְעְבָּים הְילוּ בְּיבְי וַיִּעְבָּי הְיִבְישְׁבְּם בְּים בְּים בְּיִבְים בְּבּים בְּבִים מְבּן בְּיבּי וּיבְים בְּבְּבְים בְּיבְים בְּיבּן וְיִבְיּע בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּעִבּי וּים בְּיבּים בְּיבְים בְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּים בְּיִבּים בְּיוּים בְּעְיבְּיב בְּים בְּעְבְיב בְּיבְיּים בְּבּיים וְיבְּים בְּילְיבִים בְּיבְּים בְּיּבְים בְּיבְיי

(פסוק א ופסוק יה) (במדבר א,א-נד)

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, פרשת קדושים דפו"י פ"ז ע"ב.

קלג) פתח ואמר כי וגו': פו"א, כי יודע ה' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד. שואל, מהו כי יודע ה'. ומשיב, אלא הקב"ה יודע ומשגיח בדרך הצדיקים להטיב להם ולהגן עליהם, והוא הולך לפניהם לשמרם. ומשום זה מי שיוצא לדרך, צריך שהדרך הזו תהיה דרך הקב"ה וישתתף הקב"ה עמו. ומשום זה כתוב, כי יודע ה' דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד, שתאבד

מאליה, משום שהקב"ה לא נודע לדרך ההיא שלהם, ואינו הולך עמהם.

קלד) כתיב דרך וכתיב וכוי: שואל, פעם כתוב דרך ופעם כתוב ארח, מה בין זה לזה. ומשיב, אלא דרך, הוא, שכל קרסולי בני אדם הולכים בו. ארח, הוא שנפתח מזמן קצר, ועוד לא הלכו בו הרבה. ועל ארח זה כתוב וארח צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון ביום.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשתַ "שלמה" (מלכים-א' פרקים ג,ג-ה) מקבילה ל-קדושים על ַפי חיבורו של הבח"ה דוד צבה דלינג ז"ל.

ד. אכן עצים שבת שכום ביקש שלמה מהצדנים

א. אכו עצים ביקש שכמה מהצדנים

ה. עד היכן ישבו כבטח מדן ב. עד היכן ישבו כבטוז בודן

ו. היכן ה' כשכנה גראה ווה היה במכום הכיכה ג. היכן ה' כשכמה גראה ווה היה במכום הכיכה

לתגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

פתרונות לגליון הקודם: אבישה השונמית, בא בימים, החון, דמי מכחמה, הירדן, ותקד.

מוקדש להצלחת: נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו.

הודעות: חלוקה **חינם** של זוהר **חוק לישראל**" על מנת שילמדו בהם. לפרטים: 0545558679. נפתחה אפליקציה חדשה בשם "הגמ"ח שלי" - ניהול קרנות גמ"ח בצורה חכמה ויעילה.

ומין להורדה<mark>∖ח</mark>ינם:

